Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

Год выдання другі.

№ 60 (129) ЧАЦВЕР 14 САКАВІКА 1940 г.

Цана 10 капеек

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

МІРНЫ ДАГАВОР ПАМІЖ СССР І ФІНЛЯНДСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ

Учора ў Маскве падпісан мірны дагавор паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай. Сёння з 12 гадзін дня прыпыняюцца ваенныя дзеянні. Тыя задачы, якія ставіў перад сабой Совецкі ўрад, вырашаны. Безапаснасць нашых паўночна-заходніх граніц, асабліва безапаснасць найвялікшага ў свеце рабочага цэнтра — Ленінграда, поўнасцю забяспечана. Новае таржаства совецкай палітыкі міру будзе сустрэнута з велізарным задаволеннем не толькі ўсім совецкім народам, але і працоўнымі ўсяго свету.

Дагавор паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай стварае трывалыя ўзаемныя мірныя адносіны. Іх асноўнай умовай з'яўляецца забеспячэнне ўзаемнай безапаснасці, у тым ліку забеспячэнне безапаснасці гарадоў Ленінграда і Мурманска, а таксама Мурманскай чыгункі. У састаў тэрыторыі СССР уключаецца ўвесь Карэльскі перашыек з горадам Выбаргам (Віпуры) і Выбаргскім залівам, заходняе і паўночнае ўзбярэжжа Ладажскага возера з гарадамі Кексгольмам, Сортавала, Суоярві, рад астравоў у Фінскім заліве, тэрыторыя на ўсход ад Меркярві і горад Куолаярві, частка поўастравоў Рыбачага і Сярэдняга.

СССР атрымлівае ў арэнду на 30 год паўвостраў Ханко з прылягаючымі астравамі для стварэння там ваенна-марской базы, здольнай абараняць ад агрэсіі ўваход у Фінскі заліў. Фінляндыя абавязваецца, як было прадугледжана дагаворам 1920 года, не збудоўваць на сваім паўночным узбярэжжы ваенныя порты і не ўтрымліваць у гэтых водах ваенныя судны, акрамя дробных караблёў.

СССР атрымлівае права транзіту праз вобласць Петсамо ў Нарвегію і назад, як і права транзіту тавараў паміж СССР і Швецыяй.

СССР і Фінляндыя абавязваюцца не заключаць якіх-небудзь саюзаў, або ўдзельнічаць у кааліцыях, накіраваных супроць адной з дагаварваючыхся старон.

Такія асноўныя ўмовы мірнага дагавора. Яны поўнасцю адпавядаюць заяве, якую зрабіў глава совецкага ўрада тав. В. М. Молатаў у сваёй прамове па радыё 29 лістапада 1939 года:

«Адзінай мэтай нашых мераприемстваў з'яўляецца забеспячэнне безапаснасці Совецкага Саюза і асабліва Ленінграда з яго трох з палавінай мільённым насельніцтвам».

Верны сваёй задачы, сваёй мірнай палітыцы, совецкі ўрад ніколі не пасягаў на незалежнасць іншых дзяржаў. Аб гэтым красамоўна сведчыць уся гісторыя ўзаемаадносін з Фінляндыяй. З рук совецкага ўрада Фінляндыя атрымала прызнанне сваёй дзяржаўнай незалежнасці 31 снежня 1917 года. З таго часу магутная совецкая дзяржава захоўвала мірныя дагаворныя адносіны з сваім суседам, які далёка не заўсёды праводзіў палітыку павагі да правоў і інтарэсаў мірнага совецкага народа і рыхтаваў плацдарм для вайны пад самым бокам ля Ленінграда.

Разгарэўшаяся другая імперыялістычная вайна паставіла перад совецкім урадам настаяльную задачу забеспячэння дзяржаўных граніц. Гэта — доўг совецкага ўрада перад совецкім народам, які не хоча ўдзельнічаць у сутычках імперыялістычных дзяржаў, вядзе сваю самастойную палітыку і не дае ўцягнуць сябе ў вайну, якая нясе незлічоныя няшчасці народам свету. Дагаворы СССР з суседнімі прыбалтыйскімі дзяржавамі вырашылі задачу аховы совецкіх дзяржаўных граніц. Яны спрыялі ўмацаванню міру на ўсім усходзе Еўропы.

СССР прапаноўваў і фінляндскаму ўраду заключыць мірны дагавор на такіх умовах, якія былі-б у роўнай меры выгадныя для абодвух дзяржаў, не закраналі іх суверэнных правоў і забяспечвалі безапаснасць паўночна - заходніх граніц совецкай дзяржавы, у прыватнасці Ленінграда. Растлумачваючы задачы мірнага дагавора, якога дабіваўся совецкі ўрад, таварыш М. І. Калінін гаварыў:

«Наперакор тэндэнцыйным версіям, распаўсюджваемым кругамі, відавочна, не зацікаўленымі ў еўрапейскім міры, адзінай мэтаю ўказаных перагавораў з'яўляецца ўмацаванне ўзаемаадносін паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй і ўмацаванне прыяцельскага супрацоўніцтва абодвух краін у справе забеспячэння безапаснасці Совецкага Саюза і Фінляндыі».

Гэтыя перагаворы, якія мелі месца ў кастрычніку - лістападзе 1939 года, як вядома, не былі даведзены да канца па прычынах, не залежачых ад Совецкага Саюза. Паспяховаму ходу перагавораў перашкаджаў тады ўплыў кіруючых кругоў некаторых еўрапейскіх дзяржаў, якія ні ў малейшай ступені не былі зацікаўлены ва ўстанаўленні трывалага і працяглага міру на ўсходзе Еўропы, а, насупроць, прыкладалі ўсе сілы для таго, каб распаліць ваенны пажар у гэтым кутку Еўропы і накіраваць агонь на Совецкі Саюз.

Англа-французскія імперыялістычныя кругі падбухторвалі Фінляндыю, як раней Польшчу і іншыя дзяржавы, да вайны з Совецкім Саюзам, абяцаючы «гарантыі» і падтрыманне ў гэтай вайне, сеючы ілюзіі, быццам пабудаваныя пры англа-французскай дапамозе ўмацаванні недаступны для Чырвонай Арміі.

Дастаткова было трох месяцаў ваенных дзеянняў, каб ад гэтых ілюзій не асталося і следу. Яны рассеяны разам з той густой і смярдзючай хмарай антысовецкага паклёпу і хлусні, якой прадажны англа-французскі друк прабаваў увесці ў заблуджэнне грамадскую думку ўсяго свету.

Доблесная Чырвоная Армія разбіла цвярдыні Карэльскага перашыйка, які англа-французская тэхніка абвясціла непрыступным. Натхнёныя патрыятычным парывам, байцы, камандзіры і палітработнікі Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота паказалі, што няма такіх крэпасцей, якіх не маглі-б узяць большэвікі, што Чырвоная Армія — надзейная абарона Совецкага Саюза і грозны меч для ўсіх яго ворагаў.

Праваліліся і планы англа-французскіх імперыялістаў на распальванне вайны на ўсім прасторы Еўропы. Не дапамаглі ні сумніцельныя выхадкі ў Лізе нацый, ні пагрозы, ні подкупы.

Ілюзіяй аказалася абяцаная некаторымі дзяржавамі дапамога. Дарэмна надрываўся імперыялістычны друк, склікаючы добраахвотнікаў на барацьбу супроць Совецкага Саюза. Спачуванне мільёнаў працоўных было на баку Совецкага Саюза. Ясна стала, што міжнародныя правакатары вайны клапоцяцца толькі аб тым, каб прадоўжыць усімі сродкамі становішча трывогі на ўсходзе, ваенных дзеянняў, барацьбы і варожасці.

Адбылося тое, што лёгка мог прадбачыць кожны чалавек, не асліплены жывёльнай злосцю і не адурачаны брахлівым буржуазным друкам. Совецкі Саюз, наперакор намаганням падпальшчыкаў вайны, забяспечыў сілай тую безапаснасць для сваіх граніц, якой ён не па сваёй віне не мог дабіцца ў мірных перагаворах. Але і ў змяніўшыхся ўмовах Совецкі Саюз верны мірнай сваёй палітыцы. Гэта паказвае ўсяму свету заключаны зараз мірны дагавор з Фінляндыяй. Адзіная, зараз вырашаная на паўночным усходзе, задача совецкай знешняй палітыкі — забеспячэнне безапаснасці Совецкага Саюза. Гэта дасягнута адходам да Совецкага Саюза Карэльскага перашыйка і паўночнага ўзбярэжжа Ладажскага возера, здачай Совецкаму Саюзу ў арэнду на 30 год паўвострава Ханко з марской тэрыторыяй вакол яго для стварэння там ваенна - марской базы СССР, здольнай абараняць ад агрэсіі ўваход у Фінскі заліў.

Совецкі народ дасягнуў таго, чаго хацеў. Ён абавязан у гэтым сваёй гераічнай Чырвонай Арміі, памяць аб подвігах якой будзе вечна жыць у совецкім народзе. Ён абавязан у гэтым мудрай і цвёрдай палітыцы свайго ўрада, які ніколі не паступіцца інтарэсамі совецкага народа і здолее настаяць на сваім для міру, безапаснасці і спакою совецкай краіны.

Мір таржаствуе на граніцах Совецкага Саюза. Гэта новая вялікая перамога сталінскай палітыкі міру. Яе з радасцю вітае ўсё перадавое чалавецтва, зацікаўленае ў спыненні злачыннай імперыялістычнай вайны. У бяссіллі павінны змоўкнуць паклёпнікі. Падпальшчыкі вайны пацярпелі жорсткае паражэнне. Яны страцілі адну з важнейшых сваіх баз у задумваемым паходзе супроць Совецкага Саюза. Совецкі Саюз стаіць непахісна як страж міру, як апора і надзея працоўных.

(Перадавы артыкул «Праўды» за 13 сакавіка, прыняты па радыё).

Аб заключэнні мірнага дагавора паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй

На працягу 7—12 сакавіка ў Маскве адбываліся перагаворы паміж упаўнаважанымі СССР—Старшынёй Совета Народных Камісараў СССР і Народным Камісарам Замежных Спраў тав. Молатавым В. М., членам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР тав. Ждановым А. А. і камбрыгам тав. Васілеўскім А. М.—з аднаго боку, і ўпаўнаважанымі Фінляндскай Рэспублікі—Старшынёй совета міністраў Фінляндыі п. Руці Р., Міністрам Паасівіві Ю. К., генералам Вальдэн К. Р. і прафесарам Войнмаа В.—з другога, па пытанню аб спыненні ваенных дзеянняў і заключэнні мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндыяй.

Перагаворы закончыліся падпісаннем 12 сакавіка 1940 года Мірнага Дагавора паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй.

Тэксты Мірнага Дагавора і Пратакола да яго прыводзяцца ніжэй.

МІРНЫ ДАГАВОР
паміж Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік і Фінляндскай Рэспублікай

Прэзідыум Вярхоўнага Совета СССР, з аднаго боку, і

Прэзідэнт Фінляндскай Рэспублікі, з другога боку,

кіруемыя жаданнем прыпыніць узнікшыя паміж абодвума старонамі ваенныя дзеянні і стварыць трывалыя ўзаемныя мірныя адносіны,

пераконаныя, што інтарэсам абодвух Дагаварваючыхся Старон адпавядае вызначэнне дакладных умоў забеспячэння ўзаемнай безапаснасці, у тым ліку забеспячэння безапаснасці гарадоў Ленінграда і Мурманска, а таксама Мурманскай чыгункі,

прызналі неабходным заключыць у гэтых мэтах Мірны Дагавор і назначылі сваімі ўпаўнаважанымі:

Прэзідыум Вярхоўнага Совета:

Молатава Вячэслава Міхайлавіча, Старшыню Совета Народных Камісараў СССР і Народнага Камісара Замежных Спраў,

Жданава Андрэя Александравіча, члена Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР,

Васілеўскага Александра Міхайлавіча, камбрыга,

Прэзідэнт Фінляндскай Рэспублікі:

Руці Рысто, Старшыню Совета Міністраў Фінляндскай Рэспублікі,

Паасіківі Юхо Кусці, міністра,

Вальдэн Карла Рудольфа, генерала,

Войнмаа Вяйнэ, прафесара.

Азначаныя ўпаўнаважаныя, па ўзаемным прад'яўленні сваіх паўнамоцтваў, прызнаных састаўленымі ў належнай форме і ў поўным парадку, згадзіліся аб ніжэйнаступным:

АРТЫКУЛ І.

Ваенныя дзеянні паміж СССР і Фінляндыяй прыпыняюцца неадкладна ў парадку, прадугледжаным прыкладаемым да гэтага Дагавора Пратаколам.

АРТЫКУЛ ІІ.

Дзяржаўная граніца паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай устанаўліваецца па новай лініі, па якой у склад тэрыторыі СССР уключаецца ўвесь Карэльскі перашыек з горадам Выбаргам (Віпуры) і Выбаргскім залівам з астравамі, заходняе і паўночнае ўзбярэжжы Ладажскага возера з гарадамі Кексгольмам, Сортавала, Суоярві, рад астравоў у Фінскім заліве, тэрыторыя на ўсход ад Меркярві з горадам Куолаярві, частка паўвострава Рыбачага і Сярэдняга, згодна прыкладзенай да гэтага Дагавора карце.

Больш падрабязнае апісанне пагранічнай лініі будзе ўстаноўлена змешанай камісіяй з прадстаўнікоў дагаварваючыхся старон, якавая камісія павінна быць утворана ў 10-дзённы тэрмін з дня падпісання гэтага Дагавора.

АРТЫКУЛ ІІІ.

Абедзве Дагаварваючыяся Стороны абавязваюцца ўзаемна ўстрымлівацца ад усякага нападу адна на другую і не заключаць якіх-небудзь саюзаў або ўдзельнічаць у кааліцыях, накіраваных супроць адной з Дагаварваючыхся Старон.

АРТЫКУЛ ІV.

Фінляндская Рэспубліка выказвае згоду здаць Совецкаму Саюзу ў арэнду з штогодняй уплатай Совецкім Саюзам 8 мільёнаў фінскіх марак, тэрмінам на трыццаць год, паўвостраў Ханко і марскую тэрыторыю вакол яго радыусам у пяць міль на поўдзень і ўсход і ў тры мілі на захад і поўнач ад яго, і рад астравоў, прымыкаючых да яго, у адпаведнасці з прыкладзенай картай,—для стварэння ваенна-марской базы, здольнай абараняць ад агрэсіі ўваход у Фінскі заліў, пры чым у мэтах аховы марской базы Совецкаму Саюзу прадастаўляецца права трымаць там за свой кошт неабходную колькасць наземных і паветраных узброеных сіл.

Фінляндскі ўрад на працягу 10 дзён з моманту ўступлення ў сілу гэтага Дагавора выводзіць з паўвострава Ханко ўсе свае войскі, і паўвостраў Ханко разам з прылягаючымі астравамі пераходзіць у кіраванне СССР, у адпаведнасці з гэтым артыкулам Дагавора.

АРТЫКУЛ V.

СССР абавязваецца вывесці свае войскі з вобласці Петсамо, добраахвотна ўступленай Фінляндыі Совецкай дзяржавай згодна Мірнага Дагавора 1920 года.

Фінляндыя абавязваецца, як гэта было прадугледжана Мірным Дагаворам 1920 года, не ўтрымліваць у водах свайго ўзбярэжжа Паўночнага Ледавітага акіяна ваенных і іншых узброеных суднаў, за выключэннем узброеных суднаў размерам менш 100 тон, якавыя Фінляндыя мае права трымаць без абмежавання, а таксама ўтрымліваць не больш 15 ваенных і іншых узброеных суднаў, таннаж якіх не павінен перавышаць 400 тон для кожнага.

Фінляндыя абавязваецца, як гэта было прадугледжана тым-жа Дагаворам, не ўтрымліваць у азначаных водах падводных лодак і ўзброеных паветраных суднаў.

Роўным чынам Фінляндыя абавязваецца, як гэта было прадугледжана тым-жа Дагаворам, не збудоўваць на гэтым узбярэжжы ваенных портаў, баз для ваеннага флота і ваенных рамонтных майстэрняў аб'ёмам больш, чым патрэбна для ўпамянутых суднаў і іх узбраення.

АРТЫКУЛ VІ.

Совецкаму Саюзу і яго грамадзянам, як гэта было прадугледжана Дагаворам 1920 года, прадастаўляецца права свабоднага транзіту праз вобласць Петсамо ў Нарвегію і назад, пры чым у вобласці Петсамо Совецкаму Саюзу прадастаўляецца права ўстанаўлення консульства.

Грузы, правозімыя праз вобласць Петсамо з СССР у Нарвегію, а роўна грузы, правозімыя з Нарвегіі ў СССР праз тую-ж вобласць, вызваляюцца ад агляду і кантролю, за выключэннем толькі кантролю, неабходнага ў мэтах урэгуліравання транзітных зносін, а таксама не абкладаюцца таможнымі пошлінамі, транзітнымі і іншымі зборамі.

Упамянуты вышэй кантроль транзітных грузаў дапушчаецца толькі ў форме, захоўваемай у такіх выпадках па ўстаноўленых звычаях міжнародных зносін.

Грамадзяне СССР, накіроўваючыяся праз вобласць Петсамо ў Нарвегію і назад з Нарвегіі ў СССР, маюць права свабоднага транзітнага праезду на падставе выдаваемых адпаведнымі совецкімі органамі пашпартаў.

У захаванне дзеючых агульных палажэнняў совецкія не ўзброеныя лятальныя апараты маюць права падтрымліваць паветраныя зносіны праз вобласць Петсамо паміж СССР і Нарвегіяй.

АРТЫКУЛ VІІ.

Фінляндскі ўрад прадастаўляе Совецкаму Саюзу права транзіту тавараў паміж СССР і Швецыяй і, у мэтах развіцця гэтага транзіту па найкарацейшаму чыгуначнаму шляху, СССР і Фінляндыя прызнаюць неабходным пабудаваць, кожная старана на сваёй тэрыторыі, па магчымасці на працягу 1940 года чыгунку, злучаючую горад Кандалакша з горадам Кеміярві.

АРТЫКУЛ VІІІ.

Па ўступленні ў сілу гэтага Дагавора ўзнаўляюцца эканамічныя адносіны паміж Дагаварваючыміся Старонамі і з гэтай мэтай Дагаварваючыяся Стороны ўступяць у перагаворы для заключэння гандлёвага дагавора.

АРТЫКУЛ ІХ.

Гэты мірны дагавор уступае ў сілу неадкладна па яго падпісанні і падлягае паследуючай ратыфікацыі.

Абмен ратыфікацыйных актаў будзе праведзен на працягу 10 дзён, у горадзе Маскве.

Гэты Дагавор складзен у двух арыгіналах, на рускай, фінскай і шведскай мовах кожны, у горадзе Маскве, 12 сакавіка 1940 года.

В. Молатаў,	*Рысто Руці,*
А. Жданаў,	*Ю. Паасіківі,*
А. Васілеўскі.	*Р. Вальдэн,*
	Вяйнэ Войнмаа.

АПЕРЗВОДКІ ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 11 сакавіка нашы часці закончылі акружэнне Выбарга і занялі ўсходнюю і паўночную часткі горада.

На заходнім беразе Выбаргскага заліва нашы часці паспяхова прасоўваюцца.

У раёне станцыі Лоймола чыгункі Суоярві—Сердаболь сутычкі пяхотных часцей.

Наша авіяцыя вяла актыўныя дзеянні па ваенных аб'ектах праціўніка. Пры гэтым збіта пяць самалётаў праціўніка.

На працягу 12 сакавіка на фронце не адбылося нічога істотнага.

К 7 гадзінам раніцы 13 сакавіка нашы войскі пасля двухгадзіннага штурму занялі горад Выбарг.

На астатніх участках фронта да 12 гадзін нічога істотнага не адбылося.

У 12 гадзін па ленінградскаму часу баявыя дзеянні на ўсіх участках фронта, у адпаведнасці з мірным дагаворам, спынены.

ПРАТАКОЛ
ДА МІРНАГА ДАГАВОРА ПАМІЖ СССР І ФІНЛЯНДЫЯЙ

Ад 12 сакавіка 1940 года

Дагаварваючыяся Стороны устанаўліваюць ніжэйнаступны парадак прыпынення ваенных дзеянняў і адводу войск за устаноўленую Дагаворам дзяржаўную граніцу:

1. Ваенныя дзеянні абодвума Старонамі прыпыняюцца ў 12 гадзін 13 сакавіка 1940 года па ленінградскаму часу.

2. З устаноўленай гадзіны прыпынення ваенных дзеянняў паміж размяшчэннем перадавых часцей устанаўліваецца кіламетравая нейтральная паласа, пры чым на працягу першага дня адводзіцца на адзін кіламетр воінская часць той стораны, якая знаходзіцца на тэрыторыі другой стораны, згодна новай дзяржаўнай граніцы.

3. Адвод войск за новую дзяржаўную граніцу і прасоўванне да яе войск другой стораны пачынаецца з 10 гадзін 15 сакавіка 1940 года на ўсім працягу граніцы ад Фінскага заліва да Ліекса і з 10 гадзін 16 сакавіка на поўнач ад Ліекса. Адвод праводзіцца штодзённымі пераходамі не менш 7 кіламетраў у суткі, прычым прасоўванне войск другой стораны праводзіцца з такім разлікам, каб паміж тылавымі часцямі адводзімых войск і перадавымі часцямі высоўваемых да новай граніцы войск другой стораны была-б адлегласць не менш 7 кіламетраў.

4. Тэрміны адводу на асобных участках дзяржаўнай граніцы устанаўліваюцца, у адпаведнасці з п. 3, наступныя:

а) на ўчастку ад вытокаў ракі Тунца-іокі, Куолаярві, Такала, усходні бераг возера Іоукамо-ярві адвод войск той і другой стораны заканчваецца ў 20 гадзін 20 сакавіка 1940 года;

б) на ўчастку на поўдзень ад Кухмоніемі ў раёне Латва адвод войск заканчваецца ў 12 гадзін 22 сакавіка 1940 года;

в) на ўчастку Лонгаваара, Вяртсіла, станцыя Маткаселька адвод войск абодвух старон заканчваецца да 20 гадзін 26 сакавіка 1940 года;

г) на ўчастку станцыі Маткаселька, Койцанлахці адвод войск заканчваецца да 20 гадзін 22 сакавіка 1940 года;

д) на ўчастку Койцанлахці, станцыя Энсо адвод войск заканчваецца да 20 гадзін 25 сакавіка 1940 года;

е) на ўчастку Энсо, востраў Батэ адвод войск заканчваецца да 20 гадзін 19 сакавіка 1940 года;

5. Эвакуацыю войск Чырвонай Арміі з раёна Петсамо закончыць да 10 красавіка 1940 года.

6. Камандаванне абодвух старон абавязваецца пры адводзе войск за дзяржаўную граніцу прымаць неабходныя меры ў гарадах і месцах, якія пераходзяць да другой стораны, да іх захаванасці і прыняць належныя меры да таго, каб гарады, мястэчкі, абаронныя і гаспадарчыя збудаванні (масты, грэблі, аэрадромы, казармы, склады, чыгуначныя вузлы, прамысловыя прадпрыемствы, тэлеграф, электрастанцыі) былі-б захаваны ад псавання і знішчэння.

7. Усе пытанні, якія могуць узнікнуць пры перадачы адной стараной другой раёнаў, пунктаў, гарадоў і іншых аб'ектаў, указаных у п. 6 гэтага Пратакола, вырашаюцца прадстаўнікамі абодвух старон на месцы, для чаго на кожнай асноўнай дарозе руху абодвух армій камандаваннем выдзяляюцца спецыяльныя упаўнаважаныя.

8. Абмен ваеннапалонымі праводзіцца па магчымасці ў найкарацейшы тэрмін пасля прыпынення ваенных дзеянняў, на падставе асобага пагаднення.

В. МОЛАТАЎ. РЫСТО РУЦІ.
А. ЖДАНАЎ. Ю. ПААСІКІВІ.
А. ВАСІЛЕЎСКІ. Р. ВАЛЬДЭН.
ВЯЙНЭ ВОЙНМАА.

АДКАЗНАЯ І ПАЧОТНАЯ РАБОТА АГІТАТАРА

24 сакавіка працоўныя заходніх абласцей нашай рэспублікі будуць выбіраць сваіх прадстаўнікоў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Да дня выбараў вызвалены народ рыхтуецца як да найвялікшага свята ў сваім жыцці. Ды гэта і зразумела, бо працоўныя ўпершыню будуць удзельнічаць у самых дэмакратычных, самых свабодных выбарах на аснове Сталінскай Канстытуцыі.

Я працую агітатарам. Кірую двума гурткамі па вывучэнню Канстытуцыі СССР і БССР і Палажэння аб выбарах. Працаваць агітатарам—гэта пачотная і разам з тым адказная работа. У 2-х гуртках, якімі я кірую, займаецца 49 чалавек.

Расказваючы выбаршчыкам аб надыходзячых выбарах, я прыводжу прыклады з выбараў у польскі сейм, растлумачваю аб розніцы выбараў у былой Польшчы і ў Совецкім Саюзе.

Я стараюся шырока папулярызаваць сярод выбаршчыкаў вялікія перамогі, дасягнутыя ў СССР пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна. Прыводзячы прыклады і лічбы па краіне ў цэлым, я ілюструю іх фактамі з нашай мясцовай сапраўднасці. Сіла гэтых фактаў велізарная. У ходзе гутаркі самі выбаршчыкі расказваюць аб тых зменах, якія адбыліся за месяцы совецкай улады ў іх жыцці, расказваюць аб сваім мінулым. Так, прысутныя на занятках работніцы расказалі, як яны працавалі на фабрыцы пры капіталістах на такой-жа рабоце, як і мужчыны, а зарплату атрымлівалі меншую. Пры капіталістах у м. Міхайлава былі сотні беспрацоўных. Зараз кожны рабочы і работніца атрымалі работу.

Совецкая ўлада дала працоўным бясплатную медыцынскую дапамогу, шырока адчыніла дзверы школ для іх дзяцей, аб чым у былой Польшчы яны маглі толькі марыць.

Я адчуваю велізарнае маральнае задавальненне, праводзячы растлумачальную работу сярод насельніцтва. Я, як і кожны агітатар, выконваю адказнае і пачотнае даручэнне нашай партыі.

Мы вядзём агітацыю за кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Максімлюк Еўдакію Фёдараўну. Я імкнуся да таго, каб сярод маёй групы выбаршчыкаў усе да аднаго ведалі свайго кандыдата і 24 сакавіка аднадушна аддалі за яго свае галасы.

Анна Славіна.

МНОГАЛЮДНЫЯ МІТЫНГІ ПРАЦОЎНЫХ БЕЛАСТОЦКАЙ ВОБЛАСЦІ АДНАДУШНА АДАБРАЮЦЬ СТАЛІНСКУЮ ЗНЕШНЮЮ ПАЛІТЫКУ МІРУ

Слава перамогам Чырвонай Арміі

(Мітынг на 1-м тэкстыльным камбінаце)

Шчырай радасцю, патрыятычным уздымам сустрэлі рабочыя 1-га беластоцкага тэкстыльнага камбіната паведамленне аб заключэнні мірнага дагавора паміж Совецкім Саюзам і Фінляндскай Рэспублікай. 600 чалавек — уся першая змена — сабраліся на мітынг, прысвечаны гэтаму рашэнню совецкага ўрада. Адкрыўшы мітынг, з цікавай і змястоўнай прамовай выступіў дырэктар камбіната тав. Вальфсон.

Гарачыя баявыя прамовы гаварылі рабочыя. У адзін голас яны ўхвалялі паслядоўную і цвёрдую палітыку совецкага ўрада, накіраваную на забеспячэнне бяспекі совецкіх тэрыторый. Першымі словамі ўсіх была шчырая падзяка геройчнай Чырвонай Арміі за тое, што прынесла свабоднае жыццё працоўным заходніх абласцей Беларусі і Украіны. У гарачых прамовах выступаючыя славілі непераможную армію рабочых і сялян, якая апракінула магутныя ваенныя ўмацаванні, створаныя англа-французскімі імперыялістамі на фінскай тэрыторыі.

— Мы, ад усёй душы, — гаворыць майстар ткацкага цэха Юльян Неплошчук, — горача вітаем родны совецкі ўрад з новай перамогай над правакатарамі вайны. Слава і часць геройчнай Чырвонай Арміі, якая сваімі перамогамі забяспечыла Совецкаму Саюзу мір і спакой на сваіх граніцах.

З гарачай прамовай выступіла работніца прадзільнага цэха Марыя Падбярэзная.

— Таварышы рабочыя, — гаворыць яна, — падзякуем сёння яшчэ раз слаўнай Чырвонай Арміі, якая заўсёды перамагае ворагаў калі яны завязваюць вайну. Падзякуем-жа ёй яшчэ раз за тое, што зрабіла нас свабоднымі грамадзянамі вялікага Совецкага Саюза. Ніколі Совецкі Саюз не хацеў ні з кім ваяваць. Але калі на яго граніцах пачаліся правакацыі падпальшчыкаў вайны, — не выцерпеў тады совецкі народ. Па загаду совецкага ўрада Чырвоная Армія разбіла і адкінула празрэнных правакатараў, прагрымеўшы на ўвесь свет геройскімі подвігамі. Падзякуем-жа совецкаму ўраду, комуністычнай партыі, дарагому бацьку і настаўніку мудраму Сталіну за наш спакой, за мірную працу, за нашу свабоду і шчасце!

У аднадушна прынятай рэзалюцыі гаворыцца:

«Мірны дагавор паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй служыць лепшым пацвярджэннем таго, што Совецкі Саюз і яго Рабоча - Сялянская Чырвоная Армія не імкнуцца да захвату чужых зямель. Мы вайны не хочам, але на ўсякія спробы падпальшчыкаў вайны пасягнуць на нашу мірную працу і нашы заваяванні — адкажам трайным ударам і разгромім ворага на яго-ж тэрыторыі.

Няхай жыве мудрая знешняя палітыка Совецкага Саюза!

Няхай жыве слаўная Чырвоная Армія і Ваенна - Марскі Флот!

Няхай жыве наш мудры правадыр і бацька таварыш Сталін!»

І. Клінаў.

Адабраем мудрую палітыку Совецкага ўрада

(Мітынг на 4-м тэкстыльным камбінаце)

Вестку аб заключэнні мірнага дагавора паміж Совецкім урадам і Фінляндскай Рэспублікай калектыў тэкстыльшчыкаў 4-га камбіната сустрэў з вялікай радасцю.

Больш 450 рабочых першай і другой змен сабраліся на мітынгі, з вялікай увагай выслухаўшы паведамленне тав. Неграбецкага аб заключэнні мірнага дагавора.

— Мірны дагавор, заключаны 12 сакавіка паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай, — гаворыць тав. Неграбецкі, — з'яўляецца новай перамогай совецкай знешняй палітыкі.

Хвалюючымі былі выступленні рабочых і работніц камбіната: стаханаўкі Куклінскай, ткачоў Вайнберг і Еліна, вылучэнкі Цобен і іншых.

— Таварышы рабочыя, — гаворыць тав. Куклінская, — у канцы 1939 года фінляндскі ўрад, падбухтораваемы Англіяй і Францыяй, завязаў вайну з Совецкім Саюзам. Фінская ваеншчына адчула на сваіх плячах сілу і моц удараў Чырвонай Арміі.

— Совецкі Саюз — **заявіла тав. Цобен, — супроць вайны, якая нясе няшчасце працоўным усяго свету. Умацоўваючы абараназдольнасць нашай радзімы, мы ўмацоўваем палітыку міру з вялікімі і малымі дзяржавамі. Наша краіна моцная і несакрушальная. Народы Совецкага Саюза яшчэ шчыльней згуртуюцца вакол партыі, вакол любімага Сталіна.**

У заключэнне была прынята рэзалюцыя, у якой рабочы калектыў 4-га камбіната вітае сталінскую знешнюю палітыку, накіраваную на далейшае ўмацаванне міру і ўзаемнай дружбы паміж народамі ўсяго свету.

М. Шаховіч

Яшчэ раз даказана моц і сіла Совецкага Саюза

(Мітынг на 2-м тэкстыльным камбінаце)

Велізарны пакой клуба перапоўнен. 800 рабочых, работніц, інжынерна - тэхнічных работнікаў і служачых камбіната сабраліся на мітынг, прысвечаны заключэнню мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай.

Прысутныя з вялікай увагай выслухалі выступленне дырэктара камбіната тав. Янчука. Ён расказаў аб мірных прапановах, якія ў свой час Совецкі Саюз выступіў перад Фінляндыяй для аховы сваёй бяспекі. Але белафіны, нацкаваныя англа-французскай буржуазіяй, не жадалі лічыцца з совецкімі прапановамі да таго часу, пакуль не упэўніліся на справе ў сіле Чырвонай Арміі і Чырвонага Ваенна - Марскага Флота.

Слова атрымаў стары рабочы Самуіл Абрамавіч Левін.

— Ад усёй душы, ад шчырага сэрца, — гаворыць ён, — вітаю мірны дагавор паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй. Гэты дагавор яшчэ раз гаворыць аб сіле Чырвонай Арміі, аб сіле і магутнасці нашай вялікай совецкай дзяржавы. Імперыялісты доўгія гады рыхтавалі вайну супроць СССР, яны ліхаманкава будавалі на тэрыторыі Фінляндыі жалеза-бетонныя ўмацаванні для нападу на Совецкі Саюз. Але ўвесь гэты план рухнуў у самы кароткі тэрмін. Першакласныя ўмацаванні разгромлены Чырвонай Арміяй. Мы новыя совецкія грамадзяне, вызваленыя з-пад панскага гнёту, смела можам будаваць наша жыццё. За ўсе гэтыя поспехі, за моц і сілу Совецкага Саюза мы павінны дзякаваць нашаму мудраму правадыру таварышу Сталіну. Няхай-жа жыве наш слаўны правадыр таварыш Сталін!

Апошнія словы тав. Левіна прысутныя сустрэлі бурнымі воплескамі.

Вялікае дзякуй партыі Леніна—Сталіна і совецкаму ўраду за клопаты аб народзе выказалі ў сваіх прамовах: слесар тав. Шымчук, сукнамыйшчык тав. Вевёр, ткач - бракоўшчык тав. Лава.

Мітынг аднадушна прыняў рэзалюцыю, у якой запісана:

— Заключэнне мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндыяй сведчыць аб паслядоўнай мірнай палітыцы ўрада СССР, накіраванай на забеспячэнне бяспекі нашай радзімы, на дружныя адносіны з вялікімі і малымі народамі. Белафіны, пачаўшыя вайну супроць СССР, атрымалі па заслугах.

Няхай жыве непераможная Рабоча - Сялянская Чырвоная Армія і Чырвоны Ваенна-Марскі Флот!

Няхай жыве мудры праваднік мірнай сталінскай палітыкі тав. Молатаў!

Няхай жыве наш правадыр і настаўнік вялікі Сталін!

В. Стальноў.

Удар па падпальшчыках вайны

Гродна. (Па тэлефону). **Працоўныя горада з вялікай радасцю сустрэлі вестку аб заключэнні мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндыяй. На ўсіх прадпрыемствах, установах адбыліся многалюдныя мітынгі. На мітынгу рабочых і служачых абутковай фабрыкі прысутнічала 200 чалавек. Выступіўшы рабочы тав. Левін заявіў:**

— З вялікай радасцю мы даведаліся аб заключэнні мірнага дагавора. Разам з усім працоўным народам нашай радзімы мы аднадушна адабраем і вітаем заключаны дагавор, які накіраван на ўмацаванне міру і бяспекі краіны социялізма і ў першую чаргу горада Леніна і Мурманска. Заключэнне мірнага дагавора ёсць яшчэ адзін ярчэйшы доказ мудрай палітыкі партыі і ўрада, магутнасці краіны социялізма і непераможнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Мірны дагавор нанёс яшчэ адзін знішчальны ўдар падпальшчыкам вайны з лагера англа-французскага імперыялізма.

У прынятай рэзалюцыі рабочыя горача адабраюць заключаны дагавор і абавязваюцца яшчэ шырэй разгарнуць социялістычнае спаборніцтва і стаханаўскі рух з тым, каб вытворчы план першага квартала выканаць да гістарычнага дня 24 сакавіка.

Сустрэча кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР Сямёна Сцяпанавіча Ігаева з выбаршчыкамі

12 сакавіка, вечарам, клуб гарадка Кнышына — цэнтра Монькаўскага раёна, не змог умясціць усіх выбаршчыкаў, якія прышлі на сустрэчу з сваім кандыдатам у Совет Саюза Вярхоўнага Совета СССР, Сямёнам Сцепанавічам Ігаевым. На сходзе тов. Ігаеў выступіў з прамовай.

Прамова Сямёна Сцяпанавіча Ігаева

— Па-першае, дазвольце мне, — сказаў тав. Ігаеў,—выразіць выбаршчыкам гарадка Кнышына, уваходзячым у 599 выбарчую Ломжынскую акругу, сваю шчырую падзяку за аказанае мне давер'е. Гэтае давер'е я аднашу да нашай вялікай партыі Леніна—Сталіна.

Совецкі народ аказваў і аказвае вялікую дапамогу працоўным, прыгнечаным капіталістычным ладам у справе іх вызвалення ад эксплаататараў і нацыянальнага прыгнечання. Такое вызваленне працоўныя Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны атрымалі. Яны цяпер будуюць сваё новае свабоднае жыццё.

На выбарах у Народнае Сабранне працоўныя аднадушна прагаласавалі за кандыдатаў народа, якія былі рэкамендаваны комуністычнай партыяй.

На выбарах у Вярхоўны Совет СССР і Вярхоўны Совет БССР працоўныя нашай абласці яшчэ раз пакажуць сваю адданасць социялістычнай радзіме аднадушным галасаваннем 24 сакавіка за кандыдатаў непераможнага сталінскага блока комуністаў і беспартыйных. Толькі Сталінская Канстытуцыя забяспечвае працоўным заходніх абласцей актыўны ўдзел у дзяржаўным і гаспадарчым будаўніцтве. А разгарнуць творчую ініцыятыву, праявіць арганізатарскія здольнасці у социялістычным будаўніцтве працоўным ёсць на чым. Толькі па адной Беластоцкай абласці сяляне бедняні і батракі атрымалі 200 тысяч гектараў зямлі, якая раней належала 613 магнатам-памешчыкам. Навек знішчана іга паноў-памешчыкаў, як знішчана і пананне капіталістаў: 380 фабрык і заводаў па Беластоцкай абласці адабраны народам у эксплаататараў і перададзены дзяржаве. Імі цяпер кіруюць і наладжваюць працу па-новаму самі рабочыя.

Класавыя ворагі, прытаіўшыся, шопатам спрабуюць збянтэжыць некаторых яшчэ несвядомых працоўных. Ворог спрабуе сыграць на маючыхся часовых цяжкасцях, якія мы хутка пераможам, палепшыўшы нашу арганізацыйную работу. Працоўныя самі даюць ворагам сакрушальны адпор.

Расце новае жыццё і яно сваёй сілай і магутнасцю сатрэ з твару зямлі ўсіх, хто паспрабуе перашкаджаць і затрымліваць социялістычнае будаўніцтва. Парукай гэтаму з'яўляецца несакрушымая магутнасць СССР, гатоўнасць працоўных не толькі будаваць новае жыццё, але яго і абараняць. У барацьбе з ворагамі народа будуць толькі загартоўвацца новыя, маладыя сілы арміі будаўнікоў новага жыцця ў вёсцы і горадзе.

Заключныя словы тав. Ігаева: — Няхай жыве вялікі Сталін—сход сустрэў дружнымі воплескамі і стоячы вітаў тварца самай дэмакратычнай у свеце Канстытуцыі.

На сходзе выступіў тав. Камінскі, які заклікаў выбаршчыкаў аддаць 24 сакавіка свае галасы за вернага сына социялістычнай радзімы, стойкага большэвіка, Сямёна Сцяпанавіча Ігаева.

Выступіўшы тав. Багуцкі ад усіх выбаршчыкаў запэўніў, што працоўныя раёна ўсе, як адзін, у дзень выбараў аддадуць свае галасы за Сямёна Сцепанавіча Ігаева.

Г. Кузніцоў.

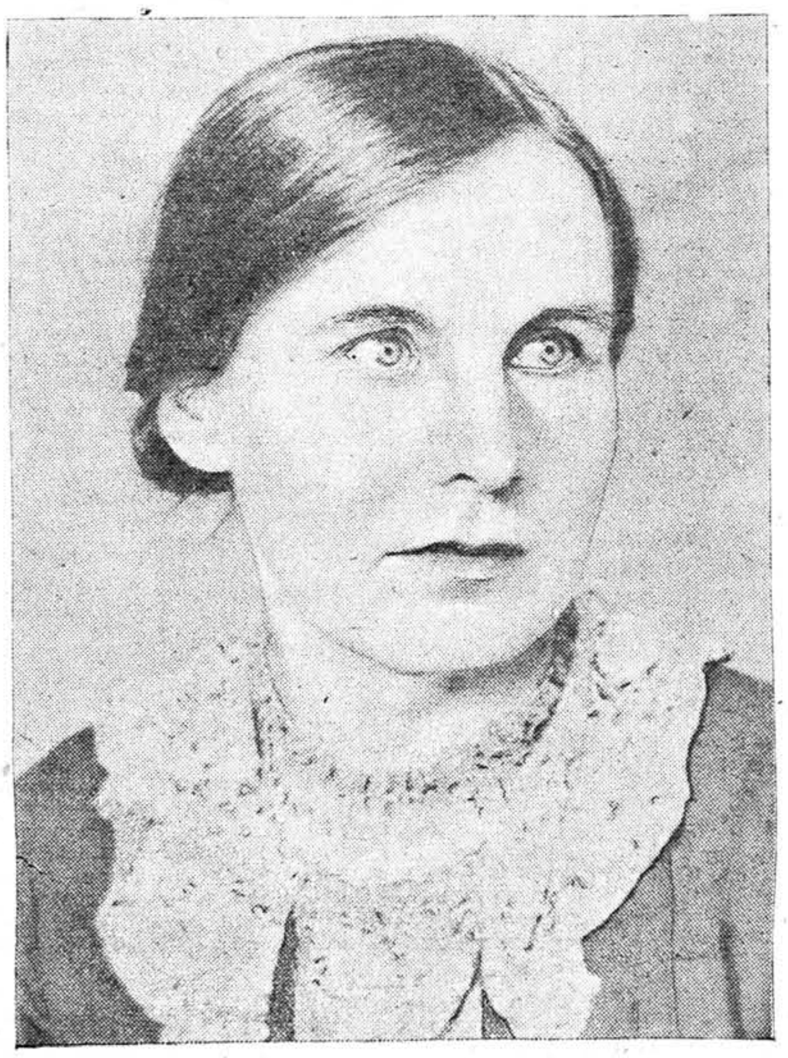
24 САКАВІКА ВЫБАРЫ Ў ВЯРХОЎНЫЯ СОВЕТЫ СССР і БССР

КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР ПА 336 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ

Ольга Кірылаўна Мазалеўская

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

Мяккае зімовае святло падае праз высокія вокны ў пакоі і залівае вялікі стол, пакрыты чырвоным бархатам, і радок крэслаў. Ля стала сядзіць ужо немаладая жанчына, апранутая ў простае цёмнае плацце, з белым карункавым ваўняным каўнерыкам. Цёмныя валасы, сцягнутыя вузлом, гладка прычосаны з праборам з левага боку. Яна сядзіць крыху бокам да акна, і на левай палове яе твара ляжыць лёгкі ледзь прыкметны цень. Вялікія блакітныя вочы прыветліва глядзяць на субяседніка. На твары лёгкая ўсмешка.

* * *

Ольга Кірылаўна Мазалеўская нарадзілася ў мястэчку Араны Віленскай губерні ў 1902 годзе, у сям'і небагатага селяніна, паляка па нацыянальнасці. У дзіцячыя годы яна бачыла не мала нястачы ў сваёй сям'і. З малых год пачала дапамагаць мацеры ў хатняй рабоце. Зімамі хадзіла ў школу.

Награнула імперыялістычная вайна 1914—1918 гадоў. Тысячы людзей вымушаны былі пакінуць свае хаты і шукаць новага прытулку. З гэтымі бежанцамі паехала ўглыб Расіі і сям'я Мазалеўскіх.

Падарожжа закончылася ў Маскве. Там Ольга нанялася работніцай на чарнільную фабрыку. Заробак быў невялікі, але даваў магчымасць існаваць і дапамагаць мацеры.

Ольга вышла замуж за салдата, селяніна-бедняка з вёскі Удзеньконь-1 і ў 1921 годзе выехала на радзіму мужа, у Польшчу. Гаспадарка ў іх была маленькая, усяго два гектары зямлі. Свайго хлеба ніколі не хапала. Жылі галодныя. Да таго-ж безліч пабораў зусім атручвалі і без таго цяжкае жыццё.

Вестку аб прыходзе Чырвонай Арміі Ольга Кірылаўна сустрэла з вялікай радасцю. Некалькі дзён выходзіла яна на дарогу сустракаць вызваліцеляў. І калі, урэшце, з-за прыгорка нечакана выкаціліся сталёвыя аграмадзіны баявых машын, на вачах паказаліся слёзы радасці.

— Усё! Мінулася пакутнае, галоднае жыццё, — мільгнула думка.

Ольга з удзячнасцю прыняла просьбу чырвонага камандзіра часці паказаць дарогу. Яна рада была чым толькі можна дапамагчы тым, хто вызваліў працоўнае сялянства ад здзекаў панскай улады.

Вёска ажыла. На сходзе выбралі сялянскі камітэт. Старшынёй камітэта селяне выбралі тав. Мазалеўскага — мужа Ольгі Кірылаўны. Пачалася пара вялікай грамадскай работы. Патрэбна было па-новаму будаваць жыццё. Ольга Кірылаўна прыняла актыўны ўдзел у рабоце сялянскага камітэта, выступала на сходах, працавала з агітатарамі. Яна заваявала заслужаны аўтарытэт у вакольных сялян.

Сяляне вёсак Удзеньконь — I Удзеньконь — II і іншых вёсак Замброўскага раёна на сваіх сходах вылучылі Ольгу Кірылаўну Мазалеўскую кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Ольга Кірылаўна Мазалеўская, прайшоўшая цяжкі жыццёвы шлях працоўнай жанчыны, апраўдае давер'е выбаршчыкаў.

Выбаршчыкі 336 выбарчай акругі, аддавайце свае галасы за Ольгу Кірылаўну Мазалеўскую!

В. Іваноў.

КАНДЫДАТ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР ПА 355 ВЫБАРЧАЙ АКРУЗЕ

Нікалай Іванавіч Прохараў

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

Тав. Прохараў нарадзіўся ў сям'і кадравага шахцёра. Гэта было ў 1907 годзе, калі ўвесь Данецкі басейн знаходзіўся ў руках прыватнікаў. Выціскаючы «дзесяць патоў» з рабочых, капіталісты плацілі ім грошы. Па 14 гадзін у суткі стаялі людзі, часта па пояс у вадзе, вырубаючы горы вугалю. А калі выходзілі на паверхню, знясіленыя, яны кладліся ў пасцель нямытымі. Месяцамі не бачылі шахцёры гарачай стравы. Таму з'яўленне сёмага дзіцяці Нікалая не вельмі ўзрадавала сям'ю: лішні рот, лішняя вопратка і абутак.

З дзіцячых гадоў Нікалай пазнаёміўся з шахтай і палюбіў яе. Ён не раз спушчаўся пад зямлю, лазіў па штрэках, гутарыў з канагонамі, забойшчыкамі. А ў 13 год пачаў працаваць і дапамагаць сям'і сам.

У 1920 годзе Нікалай Прохараў уступіў у комсамол. Быў цяжкі для краіны час. На рэспубліку з усіх бакоў насядалі генералы. На Данбас часта нападалі бандыты. У гэты час у комсамол ішла моладзь, бязмежна адданая совецкай уладзе.

Прайшло чатыры годы. Краіна Советаў хутка залечвала раны, нанесеныя імперыялістычнай і грамадзянскай войнамі. Затопленыя за годы вайны шахты пачалі выдаваць тысячы тон вугалю «на-гара». Адноўленыя заводы плавілі чыгун, жалеза, сталь. У 1924 годзе Нікалай Прохараў паступіў у горнапрамысловую школу, якую скончыў праз два годы. Слесарам ён спусціўся зноў у шахту наглядаць за механізмамі, берагчы іх ад паломак і псавання. У 1927 годзе адбылася знамянальная падзея ў яго жыцці. Ён быў прынят у члены комуністычнай партыі.

Услед за гэтым яго прызвалі ў рады Чырвонай Арміі, дзе ён праслужыў тры годы. У 1933 годзе ён скончыў палкавую школу ў Маскве і пасля дэмабілізацыі астаўся працаваць у Маскве.

Неаднаразова партыя пасылала тав. Прохарава на розныя ўчасткі работы. То ў палітаддзел Мажайскай МТС, то на будаўніцтва падземнай чыгункі Маскоўскага метро, то на будаўніцтва мастоў-гігантаў праз Маскву-раку.

Працаваў сакратаром парткома на заводзе ім. Серго Орджанікідзе і, урэшце, сакратаром Кіраўскага райкома ВКП(б) Масквы.

Усюды ён апраўдваў ускладзенае на яго давер'е партыі.

У 1938 годзе Цэнтральны Камітэт Усесаюзнай комуністычнай партыі большэвікоў накіраваў тав. Прохарава на партыйную работу ў Беларускую ССР. Ён працуе ў ЦК КП(б)Б, дзе ў сучасны момант з'яўляецца загадчыкам ваеннага аддзела.

У 1939 годзе саюзны ўрад узнагародзіў Нікалая Прохарава ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

Такі жыццёвы шлях Нікалая Іванавіча Прохарава, да канца адданага партыі Леніна—Сталіна, соцыялістычнай радзіме большэвіка.

Міх. Дымны.

Агратэхнічная кансультацыя

ДОГЛЯД ЗА АЗІМЫМІ Ў ЗІМОВЫ І ВЯСЕННІ ПЕРЫЯДЫ

Не гледзячы на неспрыяючыя метэаралагічныя ўмовы мінулага лета і восені, становішча азімых па Саюзу ў цэлым можа быць прызнана добрым і здавальняючым. Гэта вялікая перамога соцыялістычнага земляробства, абумоўленая ростам механізацыі і агратэхнікі, аб чым паўсядзённа клапоціцца партыя і ўрад.

Але ў радзе раёнаў была дапушчана дрэнная апрацоўка папараў і спазненне з заканчэннем сяўбы. Тут пасевы знаходзяцца ў дрэнным становішчы.

Нярэдка сутыкаешся з тым, што ў адным і тым-жа раёне і нават калгасе азімыя пайшлі пад снег: 1) добра распусціўшыміся; 2) у фазе 2—3 лістоў; 3) у фазе ўсходаў; 4) зрэджанымі ў выніку гібелі з восені асобных раслін, і, нарэшце, 5) зусім не даўшымі ўсходаў.

Такое стракатае становішча азімых на палях патрабуе да сябе асаблівай увагі ў зімова-веснавы перыяд.

Пры доглядзе за слабымі пасевамі азімых якое-небудзь адно мерапрыемства мала эфектыўна. Неабходны цэлы комплекс паслядоўных мерапрыемстваў, якія датычацца догляду за пасевамі ў асенні, зімовы і веснавы перыяды.

У гэтым артыкуле мы ўказваем прыёмы па догляду за пасевамі ў зімовы і веснавы перыяды.

Практыка паказала, што ў большасці выпадкаў азімыя гінуць на аголеных ад снегу ўчастках; снегавое пакрыццё ў 30—40 сантыметраў ужо абараняе іх ад любых марозаў. Такім чынам, снегазатрыманне адыгрывае выключную ролю, з'яўляючыся асноўным мерапрыемствам зімовай агратэхнікі.

Далейшае накапленне снегу да 60—70 і больш сантыметраў карысна як дадатковая крыніца вільгаці.

Асабліва старанна трэба правесці снегазатрыманне на ўчастках, дзе пасевы знаходзяцца ў фазе ўсходаў, або 2—3 лістоў, а таксама там, дзе ў выніку сухасці глебы насенне не ўзышло, але захавала ўсхожасць.

Вялікую небяспеку для перазімоўкі пасеваў прадстаўляе стварэнне ледзяной коркі. Яе неабходна разбурыць механічным спосабам. Асабліва небяспечна «прыцёртая» ледзяная корка, якая вызывае нярэдка поўную гібель азімых.

Калі ледзяное пакрыццё займае вялікія плошчы і механічны спосаб разбурэння становіцца цяжкім, то трэба прыняць меры або да паскоранага сходу лёду, або да ўкрыцця яго пластом снегу.

Вялікіх клопатаў патрабуюць азімыя вясной. У перыяд снегарастава́ння асноўная ўвага павінна быць накіравана на затрыманне талай снегавой вады, бо бурны сцёк яе па схілах палёў наносіць велізарную шкоду пасевам.

Змяншаючы эфектыўнасць снегазатрымання, патокі вады разам з тым зносяць верхні, самы пладародны пласт глебы, размываюць і агаляюць вузел кушчэння азімых, што павялічвае небяспеку гібелі ад вясенніх замаразкаў.

У паніжаных месцах патокі вясенніх вод з крутых схілаў наносяць на азімыя пасевы тоўсты пласт глебы, які для іх з'яўляецца згубным. Пазбегнуць гэтага можна шляхам збудавання снежных валаў упоперак схілаў і шляхам прыкатвання снегу (дзе гэта магчыма) вузкімі палоскамі, таксама папярок схілу.

Сустракаюцца ўчасткі, дзе снег зімой пад уплывам ветру накапляецца ў вялікай колькасці, у нізінах або ў месцах, абароненых ад ветру.

Калі гэтыя снегавыя заносы ляжаць на азімых палях, то яны могуць прынесці велізарную шкоду для азімых. На такіх участках глеба вясной паспявае поўнасцю адыйсці, расліны кранууцца ў рост, але, будучы пакрыты тоўстым пластом снегу, гінуць, або як кажуць, «выправаюць».

Калі гурбы па сваёй велічыні не вялікія, то іх проста можна раскідаць. Калі-ж заносы займаюць вялікія ўчасткі, то неабходна паверхню снегу папыліць сухой глебай таму, што выпадкі «выправання» азімых часцей сустракаюцца на паўночных схілах, на месцах, абароненых ад вятроў, а вясной ад сонца.

Магутны пласт снегу вясной звычайна выклікае з'яўленне вялікай снегавой вады і доўгае яе застойванне на палях. Азімыя, будучы затоплены вадой, моцна церпяць, нярэдка гінуць, або, як гавораць, «вымакаюць».

У такіх выпадках загадзя неабходна прыняць меры да ўдалення вады з пасеваў. Для гэтага праводзяць невялікія канаўкі для спуску вады ў нізіны. Каб пазбегнуць моцных размываў, гэтыя канаўкі неабходна рабіць не прамымі, а зігзагападобнымі. У тых-жа выпадках, калі ўчастак прадстаўляе катлавіну і спускаць вады няма куды, можа дапамагчы справе збудаванне вертыкальнага дрэнажа пры дапамозе глыбокіх шчылін.

Кожны год вясной мы знаходзім на палях участкі, размытыя стокам снегавой вады. На пасевах утвараюцца ў адных выпадках канаўкі і раўкі, а ў другіх выпадках—наносы зямлі. І тое і другое аднолькава шкодна для пасеваў.

Вясной, пры сходзе снегу, поле павінна быць прадметам штодзённага агляду. Патокі снегавой вады, якія намячаюцца на палях, павінны быць пастаянна рэгуліраваны, каб не дапусціць ні размываў, ні наносаў зямлі.

Вясной 1940 года павінны шырока прымяняцца такія выпрабаваныя прыёмы стаханаўскай агратэхнікі, як падкормка і баранаванне азімых. Падкормку трэба рабіць, як толькі сыйдзе снег, і, перш за ўсё, на тых участках, дзе пасевы знаходзяцца ў фазе ўсходаў, 2—3 лістоў або слабага кушчэння.

Асабліва неабходна падкармліваць насенныя ўчасткі, пасевы азімай пшаніцы і разрэджаныя пасевы жыта, якое яшчэ не распусцілася.

Баранаванне азімага жыта і пшаніцы трэба рабіць на масівах са здавальняючым і добрым становішчам пасеваў, а таксама на ўчастках з добра ўкараніўшыміся ўсходамі. Участкі са слаба ўкараніўшыміся раслінамі можна баранаваць толькі пасля папярэдняга выпрабавання. На пасевах, дзе сустрэнецца выпіранне раслін, неабходна прымяняць лёгкае ўкатванне.

Пасевы, моцна зрэджаныя ў мінулым годзе, поўнасцю або часткова падсяваліся яравымі культурамі. Але падсеў яравых да зрэджаных азімых выключае магчымасць прадпасеўнай апрацоўкі глебы і прыводзіць да дрэннай заправкі насення, моцнага засмечання палёў і зніжэння ўраджаю. Таму, як паказаў вопыт мінулага года, тыя ўчасткі, на якіх к вясне асталося вельмі мала раслін, лепш перасеяць раннімі яравымі. Крайне важна пры гэтым не спазніцца з перасевам і зрабіць яго ў раннія тэрміны, зрабіўшы папярэдняе добрае лушчэнне і баранаванне глебы, але не дапускаць глыбокае пераворванне.

Каб дакладней устанавіць участкі, якія падлягаюць перасеву, неабходна на працягу ўсяго зімова-веснавога перыяда ўстанавіць самае старраннае наглядзанне за становішчам аслабленых, зрэджаных азімых і за пасевамі азімых, не ўзышоўшых з восені, не дапускаючы агульнага рашэння пытання аб перасеве. Пытанне аб перасеве можа быць вырашана для кожнага асобнага ўчастка, або часці яго толькі пасля дэтальнай праверкі факта гібелі пасеву азімых.

У тых-жа выпадках, калі гібель пасеваў або моцнае зрэджанне адбудзецца вясной (што можа мець месца пры звароце халадоў на ўчастак з маладымі і вельмі слабымі ўсходамі) і тэрміны сяўбы ранніх яравых прайшлі ўжо, неабходна рабіць пасеў познімі яравымі, як, напрыклад, проса.

Калі насенне не дало з восені ўсходаў, але захавала сваю ўсхожасць, то, як паказала практыка мінулага года, яны дадуць усходы вясной. Аднак вясной гэтыя маладыя пасевы могуць моцна пацярпець і нават цалкам загінуць ад звароту замаразкаў. Таму на такіх участках неабходна праводзіць прыёмы, якія перашкаджаюць ранняму сходу снегу, а разам з гэтым і паяўленню маладых усходаў да звароту халадоў.

(«Социалистическое земледелие»).

У КАЛГАСАХ ГРОДНЕНСКАГА РАЁНА

Недалёка ад гор. Гродна размешчана вёска Лікоўка. Па-новаму зажылі сяляне гэтай вёскі пасля прыходу Чырвонай Арміі. Зямля, якая раней належала памешчыку, раздана сялянам і батракам. Яны атрымалі 200 гектараў ворыўнай зямлі, а таксама коней, кароў.

Нядаўна ў вёсцы Лікоўка адбыўся агульны сход сялян, якія падалі заявы аб уступленні ў калгас. На агульным сходзе было выбрана праўленне і прынят статут. У калгас аб'ядналася 40 гаспадарак. Калгасу прысвоена імя вялікага Сталіна.

Да старшыні калгаса тав. Пулькевіча Рамана сяляне прыходзяць і прыносяць заявы аб жаданні ўступіць у калгас. За апошнія пяць дзён заявы паступілі яшчэ ад 10 гаспадарак.

На пасяджэнні праўлення калгаса абмеркавана пытанне аб падрыхтоўцы да сяўбы. Асабліва былі ажыўленыя спрэчкі, калі праўленне прыступіла да зацвярджэння кіруючых работнікаў. Брыгадзірам калгаса вылучан тав. Ларук, кладаўшчыкам тав. Стары, конюхам тав. Чубінскі. Гэта лепшыя актывісты, арганізатары калгаса.

Зараз калгаснікі сельгасарцелі імені Сталіна з вялікім уздымам узяліся за работу. Яны паспяхова рыхтуюцца да вясны. Ужо ачышчана і падрыхтавана да пасеву больш 500 пудоў насення. Арганізавана кузня, рамантуецца сельскагаспадарчы інвентар.

У былым маёнтку закончан рамонт калгаснай канюшні. Абагулена 50 коней. Конюх тав. Чубінскі наладзіў узорны догляд за коньмі. „Усе коні,— гаворыць тав. Чубінскі, — да веснавой сяўбы выйдуць у добрай укормленасці.

У раёне ўжо арганізавана 7 калгасаў. У райком партыі штодзённа прыходзяць сяляне з вёсак і просяць дапамагчы ім арганізаваць калгас. У сваіх заявах яны пішуць, што на прыкладах заможнага і радаснага жыцця калгаснікаў Совецкага Саюза яны цвёрда пераканаліся, што толькі калгасны лад выведзе сялян на шырокую дарогу радаснага і шчаслівага жыцця.

У сувязі з арганізацыяй калгасаў у вёсках абвастраецца класавая барацьба. Кулацтва ўсяляк імкнецца перашкодзіць стварэнню калгасаў. Так, кулак з вёскі Лікоўскі Нікодым Карней заходзіць у хаты да тых сялян, якія запісаліся ў калгас, і агітуе іх, каб яны выпісваліся. Такую-ж агітацыю праводзіць супроць калгасаў кулак Сцяпан Карней, дзядзька Нікадыма. Гэтыя кулакі ў двух маюць больш 50 гектараў зямлі.

Калгаснікі даюць рашучы адпор кулацкім вылазкам.

В. Гарбанёў.

ЗА РУБЯЖОМ

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ ЗАКЛЮЧЭННІ МІРНАГА ДАГАВОРА ПАМІЖ СССР І ФІНЛЯНДЫЯЙ

ГЕРМАНІЯ

Берлін, 13 сакавіка. (ТАСС). Усе германскія газеты публікуюць на відным месцы паведамленне аб заключэнні мірнага дагавора паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй. «Фелькішэр беобахтэр», «Дэйчэ альгемейне цэйтунг» і інш. змяшчаюць тэкст дагавора, кароткі змест передавога артыкула газеты «Правда», а таксама спецыяльныя артыкулы і шматлікія тэлеграмы сваіх замежных карэспандэнтаў. Паведамленні аб дагаворы змешчаны пад загалоўкамі: «Совецка-фінляндскі мір», «Сусветнае значэнне маскоўскага дагавора,» «Вайна супроць Совецкага Саюза не ўдалася» і т. д. Многія газеты друкуюць карту Фінляндыі.

Мірны дагавор паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй, — піша «Берлінер берзен цэйтунг», — прыцягнуў ва ўсім свеце велізарную ўвагу. СССР і Фінляндыя прышлі да вываду аб неабходнасці пакласці канец канфлікту і канчаткова ўстанавіць мір у паўночнай Еўропе. Мірны дагавор даказвае, што Совецкі Саюз не імкнуўся да заваявання новых тэрыторый, а жадаў толькі забяспечыць безапаснасць сваіх граніц».

ЛАТВІЯ

Рыга, 13 сакавіка. (ТАСС). Грамадская думка і друк Латвіі сустрэлі падпісанне мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндыяй з велізарным задавальненнем, разглядаючы гэты дагавор як яшчэ адно новае звяно ў ланцугу совецкай мірнай знешняй палітыкі, як новы фактар, які мае вялікае значэнне ў справе ўмацавання міру ў Еўропе. Не гледзячы на позні час совецкай радыёперадачы з Масквы, прысвечанай мірнаму дагавору, яна была праслухана тут з вялікай увагай. Раніцой каля газетных кіёскаў і рэдакцый газет сабраліся вялікія натоўпы за свежымі нумарамі газет з паведамленнямі аб мірным дагаворы.

Ужо ў ранішніх газетах на першых старонках былі апублікаваны падрабязныя матэрыялы і шматлікія замежныя водгукі.

Усе вячэрнія газеты надрукавалі амаль поўнасцю перадавы артыкул нумара газеты «Правда» за 13 сакавіка.

Газета «Брыва земе» пад загалоўкам: «У карысць міру» у рэдакцыйным артыкуле піша:

«Заключаны мінулай ноччу дагавор аб міры паміж Совецкім Саюзам і Фінляндыяй не толькі мы, але і ўсе балтыйскія дзяржавы могуць прыняць з задавальненнем, бо ён устанаўлівае мір на паўночным усходзе Еўропы.

Зараз вайна зноў далёка ад гэтага участка зямнога шара. Урады СССР і Фінляндыі заключылі дагавор, які служыць інтарэсам усеагульнага міру. Далейшае супрацоўніцтва абодвух старон будзе таксама накіравана на ўмацаванне міру. Іменна з гэтага пункта погляду мы павінны расцэньваць вынікі заключэння мірных перагавораў».

ЭСТОНІЯ

Талін, 13 сакавіка. (ТАСС). У эстонскім друку апублікаван поўны тэкст мірнага дагавора, паміж СССР і Фінляндыяй. Вестка аб заключэнні мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндыяй ўспрынята ў Таліне з вялікай радасцю. Усюды можна чуць аб адабрэнні палітыкі Совецкага Саюза, накіраванай на ахову міру. Газеты падкрэсліваюць, што совецка-фінляндскі мірны дагавор умацоўвае безапаснасць і мір у раёне Прыбалтыкі.

ЛІТВА

Каунас, 13 сакавіка. (ТАСС). Усе літоўскія газеты на відным месцы друкуюць тэкст мірнага дагавора паміж СССР і Фінляндскай Рэспублікай. У газеце змешчаны партрэты таварышоў Сталіна і Молатава.

Газета «XX-ы амжыус» адзначае буйнейшыя поспехі мудрай сталінскай палітыкі міру, якая абараняе правы малых народаў. Дагавор быў сустрэт ва ўсёй краіне з вялікім задавальненнем.

ВІТАЮЦЬ СОВЕЦКА-ФІНЛЯНДСКІ МІРНЫ ДАГАВОР

Нью-Йорк, 13 сакавіка. (ТАСС). Фіны, якія пражываюць у Нью-Йорку, з вялікай радасцю сустрэлі паведамленне аб заключэнні совецка-фінляндскага мірнага дагавора.

Фінскае насельніцтва, — піша газета «Дэйлі»,— з вялікім натхненнем і радасцю сустрэла паведамленне з Масквы аб тым, што мірны дагавор гарантуе безапаснасць Ленінграда і Фінскага заліва. Совецка-фінляндскі мірны дагавор аднадушна разглядаецца як велізарная перамога справы міру і безапаснасці.

Кіраўнік адной фінскай арганізацыі ў ЗША «Фінін уоркерс Холл» заявіў, што «мірны дагавор будзе садзейнічаць умацаванню безапаснасці ўсіх скандынаўскіх краін».

ЗВОДКА ВЯРХОЎНАГА КАМАНДАВАННЯ ГЕРМАНСКАЙ АРМІІ ЗА ШЭСЦЬ МЕСЯЦАЎ ВАЙНЫ

Германскае інфармацыйнае бюро апублікавала **зводку** вярхоўнага камандавання германскай арміі аб ваенных дзеяннях за першыя шэсць месяцаў вайны.

„Германская армія, гаворыцца ў зводцы, у 18-дзённым ваенным паходзе супроць Польшчы разбіла польскія ўзброеныя сілы і заняла тэрыторыю Польскай дзяржавы аж да германа-совецкай граніцы.

Германскія войскі ў адпаведнасці з планам занялі пазіцыі на лініі Зігфрыда, якая была прадоўжана аж да ўзбярэжжа Паўночнага мора. Праціўнік не адважыўся наблізіцца да германскіх умацаванняў ні на адным з участкаў лініі Зігфрыда, не гаворачы ўжо аб нападзе на яе. У сутычках германскіх разведчых і ўдарных атрадаў германскія войскі паказалі высокія баявыя якасці і высокую тэхніку. Там, дзе праціўнік прабаваў пранікнуць у паласу першай абарончай лініі, германскія часці рашучымі контратакамі адкідалі яго на зыходныя пазіцыі.

Германскі ваенна-марскі флот, знішчыўшы польскі флот, пачаў паспяховыя аперацыі супроць ваенных флотаў Англіі і Францыі.

У задачу германскага флота ў Паўночным моры, апрача забеспячэння безапаснасці плавання ў германскіх водах і аховы германскага гандлёвага суднаходства, уваходзіла таксама ажыццяўленне вайны супроць непрыяцельскага гандлёвага суднаходства. У гэтай вайне ўдзельнічалі надводныя і падводныя сілы германскага флота. Адначасова былі прадпрыняты мінныя атакі на ўсходняе і заходняе ўзбярэжжы Англіі. У Атлантычным акіяне аперыравалі германскі лінкор „Адмірал граф Шпее" і лінкор „Дэйчланд". У рэзультаце аперацый германскіх буйных ваенна-марскіх сіл у паўночнай частцы Атлантычнага акіяна праціўніку былі нанесены вялікія страты. Германскія ваенныя караблі знішчылі наступныя ваенныя караблі праціўніка: лінкор „Ройял ок", авіяносец „Корэйджэс", дапаможны крэйсер „Роўалпіндзі", восем эсмінцаў: „Бланш", „Джыпсі", „Дачэс", „Грэнвіль", „Эксмаўс", „Віконт", „Дэрынг" і „Джэрсі". Былі таксама затоплены пры садзейнасці авіяцыі і падводных лодак 20 іншых ваенных караблёй рознага класа (старажавых караблёў, мінных тральшчыкаў, падводных лодак і інш.). Цяжкія пашкоджанні атрымалі флагманскі карабль англійскага флота лінкор „Нельсон", лінкор „Бархэм", лінкор „Рыпало", цяжкі крэйсер „Эксетар", цяжкі крэйсер „Бельфаст" і вялікая колькасць эсмінцаў, старажавых суднаў і падводных лодак. За гэты-ж перыяд германскія ваенна-марскія сілы затапілі 532 параходы праціўніка і нейтральных краін, ішоўшых пад канвоем англійскіх ваенных караблёў, агульным водазмяшчэннем у 1.104.913 брута-рэгістратон.

У параўнанні з гэтымі стратамі ўласныя страты германскага флота былі нязначнымі. Германія страціла адзін лінкор, два эсмінцы, шэсць старажавых суднаў і мінных тральшчыкаў і 11 падводных лодак.

Германская авіяцыя прыняла актыўны ўдзел у польскім паходзе. Адначасова з дзеяннямі супроць польскай авіяцыі германская авіяцыя развіла актыўныя дзеянні на захадзе. Германскія самалёты часта пры неспрыяючым надвор'і рабілі глыбокія разведчыя палёты над Англіяй і Францыяй. Германскія самалёты дасягнулі Оркнейскіх і Шатландскіх астравоў.

Нашы самалёты не раз рабілі налёты на ваенна-марскія сілы праціўніка, узброеныя гандлёвыя параходы і караваны суднаў, ішоўшых пад абаронай ваенных караблёў. У час гэтых налётаў было затоплена 65 параходаў агульным водазмяшчэннем у 75 тысяч брута-рэгістратон. Справа ідзе ў большасці выпадкаў аб параходах праціўніка або аб параходах нейтральных краін, гружаных таварамі для Англіі.

За 6 месяцаў ваенных дзеянняў было збіта 285 англійскіх і французскіх самалётаў. Да гэтых страт авіяцыі праціўніка трэба дадаць 50 самалётаў, якія знаходзіліся на затопленым англійскім авіяносцы. Такім чынам колькасць збітых і загінуўшых самалётаў заходніх дзяржаў з часу абвяшчэння вайны дасягае не менш 335 самалётаў. Апрача таго было збіта 9 прывязных аэрастатаў праціўніка.

Германская авіяцыя за першыя 6 месяцаў вайны страціла 35 самалётаў збітымі і 8 самалётаў у рэзультаце аварый. Такім чынам агульныя страты германскай авіяцыі складаюць 43 самалёты".

(ТАСС).

На здымку: рабочы Скабузінскі, які заняў першае месца на гарадскім лыжным спаборніцтве, прысвечаным выбарам. (Фото Сапір).

„ЛЕКАР" ПАНІ СЕРГІЕЎНА

Яшчэ і зараз на базары па Мазавецкай вуліцы гор. Беластока амаль штодзённа можна бачыць гладкую чырвоную жанчыну, наўкола якой грудай ляжаць розныя сушаныя травы. Паміж ёй і наведвальнікамі можна чуць такую размову:

— Дзень добры, пані Сергіеўна, — вітаецца з гандляркай траў падышоўшая сярэдніх год жанчына.

— Мне ад кашлю.

— Табе, даражэнькая, бэз папіць належыць,—як рукой адніме. Калі ласка, два рублі пучок.

— Да раны падарожнік ёсць?—з выглядам знатака пытае селянін у саматканай латанай світцы.

— Калі ласка, два рублі пучок.

— Ды што-ж ты мне вочы тумніш? гэта-ж простая трава.

— У мяне вось у грудзях баліць,— заяўляе поўсагнутая бабулька.

— Гэта праступа. Тысячнік ужываць належыць.

— Не дапамагае. Я ўжо спрабавала.

— У бальніцу да ўрача, бабка, схадзіце, — раіць ёй адна жанчына.

— «Пенёндзаў» у мяне няма.

— Зараз, бабка лечаць бясплатна.

— Як гэта бясплатна? — здзіўлена і недаверліва заяўляе бабулька.

— У совецкай краіне ўсім працоўным забяспечана бясплатная медыцынская дапамога, — цярпліва і настойліва тлумачыць жанчына.

— Заўтра абавязкова пайду да бальніцы. Гэй, пані Сергіеўна, давай назад грошы. Вось табе твой падарожнік.

У былой панскай Польшчы за лячэнне патрэбна было плаціць многа грошай. Так, напрыклад, селяніну, які прабыў-бы 20 дзён у бальніцы — гэта каштавала-б вартасці каровы. Таму зусім зразумела, што працоўныя пры захворванні звярталіся да шаптуноў, знахароў і лекараў накшталт пані Сергеeўны. Зараз рады іх з кожным днём радзеюць: на вызваленай зямлі Беластоцкай вобласці адчынена многа бальніц, урачэбных пунктаў, значна павялічылася колькасць урачоў.

Гр. Лупсякоў.

СУБОТНІК НА ЧЫГУНЦЫ

12 сакавіка палітаддзел Беластоцкага аддзялення чыгункі правёў масавы суботнік па ачыстцы чыгуначных пуцей ад снегу. Суботнік прайшоў з вялікім вытворчым уздымам. У ім прыняло ўдзел 2.878 чалавек чыгуначнікаў, членаў іх сямей і выбаршчыкаў прылягаючых да чыгункі ўчасткаў.

Увечары у гэты дзень для ўдзельнікаў суботніка ў чыгуначным клубе Беластока і ст. Лапы было дана чатыры кіносеансы. Сродкі, якія зароблены на суботніку, па жаданню рабочых перадаюцца ў карысць міжнароднай арганізацыі дапамогі барацьбітам рэволюцыі (МОПР).

КУЛЬТУРНЫ ПОЕЗД

Па ініцыятыве кандуктарскага рэзерва Беластока з 12 сакавіка па маршруту Беласток — Крулеўшчызна пачаў курсіраваць культурны поезд № 71.

У кожным вагоне гэтага поезда створаны ўсе ўмовы для культурнага абслугоўвання пасажыраў. У вагоне пасажыр можа пачытаць газету, журнал, кнігу, сыграць у даміно, шашкі, шахматы. Тут ёсць таксама ў дастатковай колькасці чай, кіпячонае малако, розныя бутэрброды, гарачыя катлеты. Такія-ж культурныя паязды ў хуткім часе будуць арганізаваны ў другіх напрамках.

ВЕЧАР ФІЗКУЛЬТУРНІКАЎ

У Беластоку ў тэатры «Палас» адбыўся сход фізкультурнікаў і моладзі горада. На сходзе прысутнічала звыш 1000 чалавек.

Даклад аб совецкай фізкультуры зрабіў тав. Трыстоўскі (член маскоўскай брыгады фізкультурнікаў, якая зараз знаходзіцца ў Беластоку). Затым выступілі маладыя фізкультурнікі тав. Бракер, Курцэвіч і інш.

Сход рашыў заключыць з фізкультурнікамі Брэста соцдагавор на лепшае развіццё фізкультурнай работы ў 1940 годзе.

Адказны рэдактар
Б. М. ЗЕЛЬМАНАЎ.

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара—22; партаддзела і сакратарыята—23; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—16-10; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тел. 5.14.

Упаўнаважаны абліта № 340.

1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.